

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Consultationes Theologicæ Et Spirituales Christiani verè fidelis & verè devoti ...

... De Excellentissimæ Sanctissimæ Virginis Mariæ Matris Dei

Louis François <d'Argentan>

Augustæ Vindel. ; Dilingæ, 1726

VD18 80217915

Artic. I. Quare S. Scriptura nihil loquatur de parentibus sanctissimæ
Virginis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45581

ARGUMENTUM.

*Quare sacra scriptura nihil loquatur de paren-
tibus Sanctissima Virginis.*

ARTICULUS I.

Absque dubio non caret id consilio; videtur, ipsam consultò involvisse illos silentio. Non immeritò reprehensibilis foret Historicus profanus, si multa omisisset vel ex inadvertentiâ, vel ex ignorantia; cogitare autem non licet de sacrâ Scripturâ, quæ Spiritûs Sancti est opus, quòd scripserit vel unicum verbum, vel minimum quid omiserit absque speciali ordinatione DEI. Ecce non, dicit mihi, subaspere Sylvius; nonne plurima alia, quorum non meminit scriptura? Quid invenis in hoc mysterij? Invenio in hoc, quod, cum totum vetus Testamentum fuerit tam exactum in recensendâ totâ genealogia parentum Sancti Josephi, ne verbulo quidem attingat parentes Beatissimæ Virginis: Invenio etiam in hoc, quòd, cum novum Testamentum tam honorificè loquatur nobis de parentibus sancti Joannis Baptistæ, quos appellat Zachariam & Elisabeth, tam altum teneat silentium de illis gloriosissimæ Virginis, ut ne quidem ipsorum recenscat Nomina. Invenio denique in hoc, quod Evangelistæ non solùm præ-

Mysterium est, quod Sacra Scriptura nil loquatur de Patre & Matre sanctissimæ Virginis.

tereant silentio Joachim & Annam, Patrem & Matrem Sanctissimæ Virginis, sed etiam eodem involvant ipsius Nativitatem, ipsius juventutem, ipsius educationem, quæ omnia observatu digna forent. An credibile sit hoc factum esse absque mysterio?

Sed quale tandem mysterium, replicuit mihi ipse? Hoc est, quod nòsse pereuperem; Nonne imprimis mysterium sit, quod, cum sanctissima Virgo gloriosam obtineat dignitatem Matris Filii Unigeniti DEI Patris, Sacra Scriptura insinuare nobis voluerit in ipsâ gloriosam similitudinem innascibilitatis & Paternitatis ipsius, quæ duæ rationes sunt Personæ Patris propriæ. Ad ostendendam aliquò modò innascibilitatem, non dicitur, ipsam natam esse ab aliquo; non, quod reipsâ non habuerit Patrem & Matrem, sed consultò id profundo absconditur silentio, quasi ad tollendum hujus rei imaginem & idæam, atque proponendum illam nobis, quasi esset innascibilis.

Et ad declarandum nobis in illâ veram quandam maternitatem divinam; dum absconditur nobis Pater

Carnos
catur, in
tissimam
Virgine
elle ex
quo, d
tur ann
ex ipsâ
tura esse
dium DEI

Pater & Mater ipsius, manifesta-
tur nobis Filius ipsius Unigenitus;
tacendo, quod ipsa sit nata ab alio,
dicitur statim ab initio, quod ex
ipsa natus sit Filius DEI: *De qua
natus est JESUS, qui vocatur
Christus*, quasi ad innuendum,
quod idem Filius, qui constituit
DEUM Patrem in dignitate Patris,
constituat quoq; Sanctissimam Vir-
ginem in incomparabili dignitate
Matris DEI; unus non est Pater,
nisi quia habet Filium, quem è
propria sua producit substantia; &
altera non est Mater, nisi quia eun-
dem è propria sua produxit Fi-
lium. Crederem hoc esse myste-
rium silentii, quod servat scriptura
circa Patrem & Matrem sanctissi-
mæ Virginis. Hoc concipere nos
facit in ipsa imaginem quandam
duarum rationum DEI Patris, in-
nascibilitatem & paternitatem.

Comes meus suum adiecit cal-
culum primæ huic rationi, & ap-
probavit illam tanquam pulchram
& solidam. Sed sylvius, qui
admodum spiritualis non erat,
nec doctus ad illam capiendam,
nunquam non inhærens suis prin-
cipiis circa gloriam majorum suo-
rum, quam animo versabat, ob-
jecit mihi, quod semper id esset
imminere aliquid ex gloria San-
ctissimæ Virginis, dum non di-
citur, ipsam esse filiam parentum
non minus profapia, quam sancti-
tate illustrium, quales fuere Joa-
chim & Anna. Siquidem legi,

ajebat, præclara elogia; quibus
Nicephorus ipsos exornat in sua
historia, ubi affirmat, quod fi-
delissimè custodierint omnia præ-
cepta legis DEI, quod comparave-
rint sibi maximam existimationem
supra maximos quosq; istius sæculi,
quodq; tandem fuerint nobilissimi:
Splendidissimi nobilissimique genere.
Cur igitur denegetur sanctissimæ
Virgini honor, quam habere possit
è cognatione tam gloriosâ?

Hoc bonum foret, inquiebam
ipsi, si Sanctissima Virgo suam
traheret nobilitatem è suis paren-
tibus; sed potius hinc accidit con-
trarium; Nam parentes ipsius no-
bilitantur ab illâ. Si excellentiæ
ipsius suam haberent originem in
Patre suo, & Matre suâ, oportuif-
set ipsos prius producere in me-
dium, ut radios gloriæ suæ dif-
funderent in illam, sicut sol suum
impertit jubar astris se circum-
danibus: Verum ordo hinc profusus
est oppositus; siquidem sanctissima
Virgo omnem suam gloriam reci-
pit à JESU, Christo Filio suo; &
exin Sanctus Joachim & Sancta
Anna maximam suam recipiunt
gloriam à Filia suâ, per quam sibi
acquirunt prærogativam hanc in-
comparabilem super ceteros om-
nes Sanctos, quod proximâ pro-
pinqvitate, secundum carnem, con-
juncti sint salvatori mundi, è quod
verè existant Pater & Mater ipsius,
avus, inquam, ipsius & avia.

Et fortassis ad declarandum me-
lius.

H 3

Quare tam-
diu.

Nicephorus
Histor. Ec-
cles. lib. 2.
c. 7. S. Joa-
chim & An-
na illustres
erant nobi-
litate & vir-
tute.

Sanctissima
Virgo no-
bilitate pa-
rentes suos.

diu celebra-
tum non
fuerit Fe-
stum S. An-
næ.

liusque ostendendum hanc redhi-
bitionem gloriæ, quam Filia dif-
fundit in Patrem suum & Matrem
nullo visa est resplendere fulgore
ipforum gloria, nisi postquam
longo jam tempore suos splendo-
res ubivis diffuderat gloria Filia,
Siquidem non solum Evangelium
mentionem illâ non honoravit ipso-
rum Nomina, sed plura efflaxê-
re jam sæcula, antequam cultu so-
lemniter celebrari cæperit Sanctæ
Annæ Festivitas, quam longo post
tempore illa Sancti Joachim mo-
dò est subsecuta.

Hic Macrina, quæ devota fue-
rat Sanctæ Annæ discursum in ter-
rumpens conquesta est de hâc mo-
râ & diurnâ cunctatione, velut
de injuriâ quâdam, quam illatam
credebat illustrissimis hisce Sanctis-
simæ Virginis parentibus, quod
ipsis tanto temporis intervallo sub-
tractus fuerit cultus & honor, jure
meritissimo Sanctis debitus: ho-
norandi fuerant, inquietabat, ubi-
primùm ipforum fuerat explorata
sanctitas, & legitimis approbata
testimonis. Jam an potuit Eccle-
sia dubitare, unquam de sanctitate
Sancti Joachim & Sanctæ Annæ;
cum verum sit, conosci arborem
ex fructu suo? ubi primùm colle-
git illa primum fructum suum,
nempè MARIAM, quæ plena est
gratiâ; Et ex in secundum fructum
suum, si ita ipsum nuncupare au-
deam, Fructum ventris MARIE
JESUM omnium fontem ac origi-

Cognosci-
tur arbor
ex fructu
suo.

nem gratiarum? An dubitare ipsa
potuit, quin arbores, quæ tales
portaverant fructus, essent arbo-
res vitæ, & ab instanti, quæ
avulsæ sint ex hâc morientium ter-
râ, transplantatæ sint à manu DEI
in paradysum deliciarum ad vivend-
um ibi in æternum? Ut quid er-
gò tam longa producta est mora,
quæ colerentur velut Sancti, ipso-
rumque celebraretur Festivitas?

Ad hoc non habebam, quod
dicerem, nisi quod, cum non in-
veniamus in historiâ Ecclesiasticâ,
nec in traditione Sanctorum Pa-
trum, quo tempore inceperint
honorari velut Sancti; credendum
nobis sit, ipsos semper ceu tales
honoratos fuisse, juxta universa-
lem hanc regulam, quam habemus
circa traditiones: Quando inven-
imus Ecclesiam in possessione
alicujus opinionis, aut Sancti cu-
jusdam exercitii; si quisquam vo-
luerit ipsam desuper oppugnare;
incumbit monstrare tempus, quo
Ecclesia cæperit iniquè hujus intro-
ducere usum, aliàs, cum invenia-
mus eam in possessione, dicemus,
ipsam semper hanc habuisse. Sic
credendum nobis est, quod San-
ctus Joachim, & Sancta Anna
semper honorati fuerint velut duo
magni Sancti, licet fortassis abs-
que solemnitate publicâ, tamque
magnificâ, uti postquam Papa
Gregorius XIII. præcepit celebra-
ri Festum Sanctæ Annæ in univer-
sâ Ecclesiâ cum officio duplici; &
post

Regula tra-
ditionis Ec-
clesiæ.

Quis in-
tulerit Fe-
stum S.
Joachim &
S. Annæ,
post

post ipsum Gregorius XV. Festum Sancti Joachim, Anno 1623. sicut annotatur in vitâ Sanctorum.

Non oritur unquam dies mundo derepentè in plenâ suâ meridie habet auroram suam, quâ evolvitur è tenebris, & exin semper magis magisque inclarescit, & majora acquirit luminis incrementa.

Satis fuerat ab initio Ecclesiæ aspiceret auroram, quæ producebat ipsi solem justitiæ, & magnum jubar gratiæ, id est, Sanctissimam Virginem; quæ peperit ipsi JESUM Christum; non habebat ipsa ab initio oculos nisi ad intuentem nascentem hanc pulchritudinem, quâ mirum oblectabatur; aliquanto post tempore cognovit Sanctum Josephum castissimum Matris hujus Virginis sponsum, velut astrum, quod, cum propinquum sit soli, ex ejus participet lumine, & veluti magnum Sanctum incepit honorare ipsum; & labente tempore ejusdem luminis beneficio agnovit Sanctum Joachim & Sanctam Annam. Sic affirmari potest, quod Sancta Ecclesia, cum illuminata non sit nisi eodem sole veritatis, qui totum suum largitur ipsi splendorem, viderit ab initio ruditer omnia, quæ postea vidit magis enucleatè, magis in specie & distinctè, & ex hoc patet nobis, quod suavissima & sapientissima directio Spiritus DEI nutrire & roborare noverit devotionem Ecclesiæ suæ, suppe-

ditans ipsi semper nova argumenta, magis confirmandi, magisque extendendi pietatem suam.

Majorem te habeo cognitionem, interpellat me ductor & Comes meus. Luculenter mihi constat ex Lectione Sanctorum Patrum, quod devotio erga Sanctum Joachim & Sanctam Annam admodum antiqua existat in Ecclesiâ. Siquidem non solum Sanctus Epiphanius in eximiâ quâdam oratione, quam concinnavit de laudibus Virginis, valde honorificè loquitur de Sancto Joachim velut Patre ipsius & avo JESU Christi, & Sanctus Damascenus in tribus orationibus, quas elucubravit pro die Natali Sanctissimæ Virginis, eximiis elogiis condecorat Sanctum Joachim, & Sanctam Annam velut parentes ipsius. Sed Sanctus Augustinus ætate multum præcedens Sanctum Joannem Damascenum in libris, quos exaravit contra Faustum Manichæum, reprehendit hunc hæreticum ex eo, quod dixerit, Sanctum Joachim fuisse Sacerdotem è tribu Levi, & demonstrat ipsi, quod descenderit è regni tribu & stirpe Juda. Et quod spectat ad Sanctam Annam, habemus de ipsâ quoque testimonia, tum magis antiqua, tum magis manifesta. In Menologio Græcorum habetur, quod Imperator Emmanuel procuraverit, ut ipsius Festum celebraretur velut unum è præci-

S. Augustinus contra Faustum lib. 23. cap. 2.

Antiquitas devotionis erga S. Joachim & S. Annam juxta Patres.

Lux data est Ecclesiæ paulatim & successivè, sicut dies datur mundo.

gula trionis & fia.

is infirmitatem S. Joachim & Annæ,

precipuis & maximè solemnibus Ecclesiæ. Imperator Justinianus extruxit ipsi Constantinopoli, Ecclesiam valde magnificam, quod haud obscurè innuit, devotionem erga ipsam non fuisse mediocrem, nec novam. Ingens Auctorum valde celebrium, tum Græcorum, tum Latinorum numerus scripserunt de ipsâ admodum amplè & honorificè, velut Sanctus Epiphanius, Andreas Cretensis, Fulbertus Episcopus Arnotensis, Trithemius, tantique alii, ut nulli dubio relinquunt locum, quin devotio erga hanc Sanctam valde antiquam extiterit in Ecclesiâ tum Orientali, tum Occidentali; & consequenter non fuerit prima in-

Vide Annotationes in Martyrologio 26. Julii.

situtio, sed renovatio ipsius Festi, quando Gregorius XIII. mandavit id singulis annis celebrari, cum officio duplici in totâ Ecclesiâ, per Bullam datam Anno 1584. duodecimo Pontificatus sui anno.

Verum ex quo plura addidici de Sancto Joachim & de Sanctâ Annâ, est Sanctus Hieronymus in sermone quodam, quem efformavit de Nativitate Sanctissimæ Virginis: quamvis dubitent nonnulli an verè Sancti Hieronymi sit, saltem est alicujus Auctoris valde antiqui, & pleraque, quæ dicit, confirmantur ab aliis Auctoribus. Recensebo tibi hinc ex illis nonnulla, quibus haud dubiè oblectaberis.

S. Hieronymi serm. de Nativitate.

ARGUMENTUM.

Eximii mores & ratio vite, quibus resplendent Sanctus Joachim, & Sancta Anna.

ARTICULUS II.

D. Thom. 3. P. Q. 27. art. 5.

Incipiam lubens & pulchro discursu Sancti Thomæ, qui non solum inserviet velut solidum, fundamentum omnium eorum, quæ dicam, sed infallibiliter quoque disponet omnem animum ratione præditum, ut faciliè crediturus sit illud, quod asserunt nobis Sancti Patres. Quando Sanctus Thomas loquitur de Sanctissimâ Virgine, dicit, dubitari non posse, quin possederit ipsa omnem

Discursus probans magnam sanctitatem

abundantiam gratiarum, quarum capax est pura quædam creatura, eò quod tam vicina fuerit ipsa fonti gratiarum, qui est JESUS Christus, ut impossibile fuerit ipsi esse viciniorem, nisi ipsemet fuisset ipsa. Extendam igitur discursum ejus usque ad Sanctum Joachim & usque ad Sanctam Annam, & dico, quod post Sanctissimam Virginem, oporteat ipsos esse magis divites omnibus Sanctis, in gra-

S. Joachim & Annæ.

Conclu-
Novar-
sum o-
umbrâ
ginâ.
Eustat-
in Hex-
ton.

Quæ f-
rint di-
Joachim
& Anna